ARMENIAN CATHOLIC CHURCH

TEL: 96493380, FAX: 96493958, MOBILE: 0427404952, E-MAIL: fr.basil@armeniancatholic.org.au

«Ոչ միայն hughւ...» (Մատթ 4,4)

Մէկ շաբաթէն սկսածէր Մեծ Պահքի քառասնորդաց շրջանը։ Շրջան մը որու ընթացքին կոչուած ենք մեր կեանքը քննելու, մենք զմեզ դնելու Տիրոջ առջեւ եւ կատարելու անաչառ գնահատումը մեր կեանքին՝ Ճանչնալու մեր թերութիւնները եւ մեր քայլերը ուղղելու, իրականացնելու համար այն, ինչ որ Տէրը կը սպասէ իւրաքանչիւրէս։

Բենեդիկտոս ԺԶ. Սրբազան Քահանայապետը շատ գեղեցիկ, պարզ եւ խիտ պատգամ մը ուղղած է բոլորիս այս ծիսական շրջանին համար։ Կը խրախուսեմ բոլորդ ընթերցելու զայն եւ խորհրդածելու անոր մէջ նշուած յատուկ ցուցմունքներով ուղեգիծին վրայ. «Մեծ Պահքի քառասնորդաց շրջանը, կ'ըսէ Սրբազան Քահանայապետը, անգամ մը եւս առիթը կ'ընծայէ մեզի խորհրդածելու "ողորմութեան" մասին, որ քրիստոնէական կեանքի կեդրոնն է»։

Յիրաւի այս Քառասնորդացի շրջանին կոչուած ենք խորացնելու մեր գիտելիքները Նազովրեցի Յիսուսի անձին մասին եւ աւելի սերտօրէն միանալու Անոր՝ Իր հետ ապրելու համար չարչարանքները մինչեւ արիւնաքամ մահը խաչին վրայ։ Մեր ակնարկը կեդրոնացնենք Յիսուս Քրիստոսի վրայ եւ որպէս իր հարազատ աշակերտները հետեւինք իրեն, որպէսզի կարողանանք նաեւ Զատիկը տօնել Անոր հետ։ Վերանորոգենք, կենսունակ եւ ամուր պահենք մեր հաւատքը Աստուծոյ Որդիին նկատմամբ որ մարդացաւ մեր փրկութեան համար։

Կարեւորն այն է որ Քրիստոսն ըլլայ մեր կեանքին կեդրոնը, Ինքն է որ մեզ կ'ազատէ չարէն, Ինքն է Իմաստութեան Վարդապետը՝ Ինքն է «Ճանապարհը, Ճշմարտութիւնը եւ կեանքը» (Յովի 14, 6)։ Ինքն է հիմնաքարը մեր յոյսին։ Եկէ՛ք հաւատարիմ մնանք Քրիստոսի ոչ միայն միտքով, այլ մեր ողջ կեանքով։

Ուսկի՞ց սկսիլ։ Ինչպէ՞ս հոգ տանիլ եւ օգտակար ըլլալ։ «Ինչպէ՞ս կարող ենք հոգալ ծերերուն եւ երեխաներուն կարիքները, երիտասարդներուն եւ մեծահասակներուն, հիւանդներուն ու առողջներուն, մեր միջավայրին մէջ ապրող աղքատներուն եւ անոնց որոնք հեռու են մեզմէ»։

Ի պատասխան այս հարցերուն, Եկեղեցւոյ աւանդական առաջարկները՝ աղօթքի, ողորմութեան եւ ծոմապահութեան, կը դառնան այժմէական աւելի քան երբեք։

Հոգատարութեան առաջին ձեւը աղօթքն է։ Աղօթքը մեզ փոխյարաբերութեան մէջ կը դնէ Աստուծոյ հետ։ Որպէս հաւատարիմ հաւատացեալներ մենք պարտականութիւնն ու պատասխանատուութիւնը ունինք վկայելու՝ որ Աստուած

էական է մեր աշխարհին համար։ Բայց քարոզելէ եւ մեր հաւատքին մասին վկայութիւն տալէն առաջ, մենք պէտք է մօտենանք Անոր եւ պէտք է սորվինք ունկնդրել Իրեն. Աղօթե՛նք իրարու համար։

Մեր մէջ՝ պէտք է հզօրացնենք եւ հրահրենք աղօթքը իրարու համար որպէսզի սորվինք նաեւ միասին ամէն ինչ ընել։ Եկէ՛ք բանանք մեր սրտերը Տէրունական աղօթքին, Եկեղեցւոյ հասարակութեան աղօթքին։ Թող Մեծ Պահքի շրջանը ըլլայ աղօթքի դպրոց մը, դպրոց մը փոխանակումի։

Հոգատար ըլլալ կը նշանակէ նաեւ ծոմ պահել եւ ողորմութիւն ընել։ Ասոնք խոնարհ եւ ծածուկ միջոցներ են որոնք կը կատարելագործեն մեր նուիրումը Աստուծոյ եւ ուրիշներուն։ Ողորմութիւն ընելը կը նշանակէ բառնալ այլոց հարցերն ու խնդիրները՝ այն վստահութեամբ որ «ուրիշները» խոչընդոտներ չեն մեր Ճամբուն վրայ, այլ՝ իսկական եղբայրներ։ Այս շրջանին մեծագոյն ներդրումը պէտք է ըլլայ մեր մտահոգութիւնը ուրիշներուն կարիքներուն նկատմամբ, առանց ետ քաշուելու երբ եղբայրներէն մին մեր օգնութեան պէտք ունի հոգալու համար կեանքի անհրաժեշտ եւ հիմնական հարցերը։ Պէտք է նաեւ աջակցինք հասարակութեան բարեգործական աշխատանքներուն՝ նպաստելով անոնց յաջողութեան մեր անհատական գործակցութեամբ։

Գոյութիւն ունի նաեւ ուրիշ կարիք մըն ալ, որ դեռ աւելի անհրաժեշտ ու հիմնական է։ Նիւթական միջոցներուն պակասը չէ, այլ հոգեւոր սնունդի աղքատութիւնն ու սնանկութիւնն է։ Նուազեցումը կամ ալ աւելի գէշ՝ բացակայութիւնը այս էական կարիքին որ կը հայի մարդուն հոգիին՝ լուրջ տառապանք կ'առաջացնէ։ Այս աղքատութեան ձեւը ակնյայտ է այն միջավայրերուն մէջ, որտեղ մարդիկ կ'ապրին նիւթապէս բարգաւաձ եւ ապահով, բայց առանց հոգեւոր առաջնորդութեան։ Այս իրողութիւնը կը հաստատէ ձշմարտութիւնը Տիրոջ խօսքին թէ «միայն հացով չէ որ կ'ապրի մարդը, այլ ամէն խօսքով որ կ'ելլէ Աստուծոյ բերանէն» (Մատթ 4,4)։ Իւրաքանչիւր անհատ, իր սրտին խորքերը, ուղղութիւն մը կը փնտռէ. ամէն անձ սէր կը պահանջէ։

Այս հոգեւոր սնունդի աղքատութեան առաջքը առնելու համար՝ կոչուած ենք կատարելու քարոզչութիւնը մեր հաւատքին՝ որ խօսքի բարեգործութիւնն է, զոր պէտք է փաստենք մեր կեանքի վկայութեամբ՝ ողորմութեամբ եւ բարի գործերով, հիմնուելով Քրիստոսի Աւետարանին վրայ, որ կը փրկէ եւ լոյս կը սփռէ տառապանքի խաւարին մէջ, որովհետեւ Աստուծոյ սէրը եւ ողորմածութիւնը կը հաղորդէ։

Մեծ Պահքի «ժամանակաշրջանը պատեհ առիթ մըն է՝ սուրբ գրային ընթերցումներու եւ խորհուրդներու մատակարարութեան օգնութեամբ՝ նորոգելու մեր հաւատքի ուխտը, ըլլայ անհատական ըլլայ հասարակական գետնի վրայ։

"Not by bread alone that man lives..." (Matthew 4: 4)

Once again the Lenten season is before us, a time of verification of our lives which confronts us with the Lord and solicits us to an honest assessment of life to recognize our weaknesses and to walk towards the realization of what the Lord expects from each of us.

Pope Benedict XVI has given us a beautiful message for this period, indicating a well-articulated path, a very clear and rich message with concrete indications which I invite you all to

read and meditate: "The Lenten season," says the Holy Father, "offers us once again an opportunity to reflect upon the very heart of Christian life: charity." (Message of His Holiness Benedict XVI for Lent 2012)

In fact, during this Lenten season we are invited to deepen our knowledge and acceptance of the person of Jesus of Nazareth to live and experience beside him his passion and bloody death on the cross. Let us keep our eyes fixed on Jesus Christ and follow Him as His disciples to be able to celebrate Easter with Him. Let us renew and keep alive and strong our faith in Him, the Son of God made man for our salvation.

What is most important is to make Christ the centre of our personal lives, the One who frees us from evil, the Master of Wisdom, "the way, the truth, the life" (John 14:6), the foundation of our hope. Let us adhere to Christ not only with the mind but with our whole life.

Where to start? How to care? Lent is an important time to answer this question: "How do we care for the elderly and children, youth and adults, the sick and the healthy, the needy neighbours, and those far away?"

In response to these questions the traditional proposals of the Church--prayer, almsgiving, and fasting--acquire great relevance.

The first form of care is prayer. Prayer is to put oneself in a relationship with God. As faithful, we have the responsibility to witness that God is necessary in our world. But before we announce Him, we must approach Him and learn how to listen to Him. Pray for one another! Intensify the prayer to learn together to do everything! Let us open our hearts to the prayer of Jesus in us, to the prayer of the Church. Let Lent be a school of prayer, a school for sharing!

Caring also means fasting and almsgiving. These are humble and hidden ways, leading to the complete gift of ourselves to God and to others. Almsgiving means to bear the problems of others in the certainty that "others" are not a burden on our way but true brothers. In this period the great commitment is to be concerned for the needs of others without standing back if a brother needs our help to meet the basic necessities of life and to be available to support the charitable work of the community, contributing with our personal collaboration.

There is another necessity not only equally basic but also much more serious: it is not the lack of the material means but the poverty of spiritual nourishment. The lack in this essential necessity that touches the spirit causes serious suffering. This form of poverty is evident in places where people live in prosperity, satisfied materially but spiritually without guidance. It confirms the word of the Lord in the desert: "Not by bread alone that man lives, but by every word that proceeds from the mouth of God" (Matthew 4:4). In the depths of his heart every person asks for a direction; every one demands love.

His poverty is answered with the announcement (the charity of words), testified in the facts (the charity of works) of the Gospel that saves. It also brings light into the darkness of suffering because it conveys the love and mercy of God.

This is a favourable time to renew our journey of faith both as individuals and as a community, with the help of the word of God and the sacraments. This journey is one marked by prayer and sharing, silence and fasting, in anticipation of the joy of Easter.

Khatchi Janabar Station of the Cross

We remind our Parishioners that "Khatchi Janabar" commences every Friday at 7.30 pm.

Let us this time to walk in the footsteps of Jesus who died on our behalf on the cross, and we believe that there is no other better way in showing Him that we appreciate what he did for us, and in so doing we may be able to prepare ourselves for a truly Holy Easter.

Reconciliation

After all it is the month of lent and what a better opportunity for us all to make our peace with our God, our so called enemies, our neighbors, our friends; and how can we achieve that without opening our hearts and ask for forgiveness for all our sins from God; for there is no one amongst us without sin; and how can we do this? Yes my friend, we can do this by the simple act of confession to your priest who is the representative of our Lord Jesus Christ on this earth.

During the month of lent Fr. Parsegh will be available everyday to hear your confessions, and all you have to do is turn up to open up your hearts.

Mid-Lent Function (MICHINK) 15.03.2012

The Ladies Auxiliary, as per usual, is in the process of organizing the Michink on Thursday March 15; please secure your tickets as soon as possible by contacting, one of the members of the Ladies Auxiliary. Tickets are limited, so hurry and book your tickets in advance and don't forget to pass this message around; bring your family and friends.

Parishioners, don't forget that this is a once a year function, so please take advantage of it and socialize and pass some quality and fun time with your friends and parishioners. It's a good cause and your support is vital to the well being of our community. Remember Holy Mass at 10.30am.

Lottery 2012

The Church Council has decided to launch a lottery with many exciting and expensive prizes. The list of prizes will be shown on the tickets which will be sent to your homes via the monthly bulletin.

Ten tickets will be sent to each family and we expect our parishioners to support their church and thus ensure its future growth and development.

Each ticket will cost \$2.00 and we believe this sum is within the means of all concerned. Please send your 10 coupons with your names and telephone numbers marked on it, together with the correct amount of money in an envelope addressed to The Armenian Catholic Church, PO Box 315, Lidcombe, NSW 2141.

Those who think they don't need a Church, don't think of the one who founded it.

God put the church in the world, Satan tries to put the world in the Church.

All donations to the Church may be made directly by <u>electronic transfer only</u>. (See details below) a Church receipt will be issued for any donation of \$5.00 or over. Your Church needs you as it has no other source of income to maintain its upkeep.

BSB: 062784

Account: 04053100

Bank: CBA

Account Name: Armenian Catholic Church

Or a cheque in favor of the Armenian Catholic Church